

NHỮNG VẦN THƠ MÙA THU

Trần Đan Hà

- 1- Thu Vàng Bước Lạ**
- 2- Thu Vàng Niềm Nhớ**
- 3- Khi Mùa Thu Tới**
- 4- Vàng Bay Thu Chớm**
- 5- Thương Bóng Thu Xa**
- 6- Nơi Bóng Thu Qua**
- 7- Trong Cõi Thu Xa**
- 8- Lạc Dấu Chân Thu**
- 9- Mùa Thu Gửi Bạn**

THU VÀNG BƯỚC LẠ

Thu vàng trên từng ngọn cây
Mùa về thả lại heo may phố phường
Lưng trời rải hạt mưa sương
Nổi sầu đổ xuống đầy đường giọt sa

Ngồi đây nhớ bóng chiều xa
Khung trời kỷ niệm nhạt nhòa ước mơ
Lòng nhung nhớ tuổi còn thơ
Tình xưa nguyên vẹn đợi chờ tương lai

Ngày tàn đổ bóng xuống dài
Gây bao kỷ niệm chưa phai ước nguyện
Đường xa dẫu bước chân nguyên
Cho ngọc ngà khỏi truân chuyên bây giờ

Ngại ngừng như lạc cõi xưa
Nghe thao thức đợi vẫn chưa bên người
Đã cùng ngồi ngắm chiều vui
Và ngồi ngắm buổi chiều phơi bóng vàng

Lên đèn lên máy quan san
Bóng xanh xưa đổ huy hoàng nắng thu
Thênh thang như cõi lòng từ
Lời thương xuyên suốt dấu mù dăng cao

Ngàn rơi chói lợi trăng sao
Khoác lòng manh áo xưa vào như đang
Được lời người cũ hỏi han
Nghe tình còn vẫn nồng nàn hương yêu

Phố xưa thăm thẳm tịch liêu
Chờ người nay cũng quạnh hiu bóng đời
Ngoài kia chiều trái lụa phơi
Vàng bay lan rộng thanh thoi bước thiên !

THU VÀNG NIỀM NHỚ

*Tôi dừng lại trước ngõ chiều thu nhớ
Thấy khung trời tuổi nhỏ đã rêu phong
Mộng ngày xanh vừa mất hút khi lòng
Còn vương vấn nỗi niềm nghe điệu vơi*

*Chiều hôm nay tôi vẫn còn đứng đợi
Một ngày mai không biết sẽ về đâu
Bóng mây qua chày xuống đậu rất lâu
Trên vai ướt nhạt nhòa trang dĩ vãng*

*Vời lẽ sống như dấu quên ngày tháng
Bước âm thầm qua bóng tối mộng du
Hồn héo nhàu những lá úa chiều thu
Đang rơi rụng từ phiến đời tưởng tiếc*

*Chuyện tình xưa ôi biết bao tha thiết
Cũng trôi xuôi ra biển rộng sông dài
Cũng rơi chìm vào cõi mộng tàn phai
Bay trong nắng lá thu vàng trước ngõ*

*Và mơ ước hành trình xuôi theo gió
Đừng rơi mưa kéo ướt lạnh vai buồn
Hành trang này dành dùm nếu cô đơn
Những đắp ấm ngày đông bên cõi lạ*

*Lòng nguyện ước nếu mai về quê cũ
Sẽ đem về nguyên vẹn tuổi thanh tân
Cùng giữ gìn lòng khắc mối nghĩa ân
Tô lên thắm sắc màu xanh nguồn cội*

*Cũng như nói với em : lời xin lỗi ...
Bao năm rồi ngòi “than gió khóc mây”
Mùa Vu Lan báo hiếu lại về đây
Chưa tìm được đóa hồng về dâng Mẹ !*

KHI MÙA THU TỚI

*Trời chợt lạnh những khi mùa thu tới
Gió theo mưa phơi phới trên hàng cây
Lùa trong gió chiều hắt hiu màu tối
Chảy âm thầm trong ký ức xưa bay*

*Đường mưa gió trông vời xa hun hút
Khi vàng rơi theo bóng nhỏ ngập ngừng
Nghe điệu vội cõi lòng thêm bát ngát
Chiều lan dần chưa đắp ấm tha hương*

*Ngồi lại ngắm trăng dần tàn phía núi
Trong thẳm sâu hồn đong bóng cô liêu
Đếm sao hết nỗi buồn quanh bóng tối
Đang chập chờn hư ảo giữa màn đêm*

*Nhìn bóng tối nghe rùng mình ớn lạnh
Thấy hư không như trùm lấp cõi lòng
Bóng đêm vẫn rủ một màu đen nhánh
Nên đâu còn nhìn thấy một màu trong*

*Khi mùa tới nghe xôn xao gió hát
Lời ru chiều trên hàng cây đong đưa
Vàng hiu hắt như màu cây mục nát
Nằm âm thầm muôn thuở gửi gió mưa*

*Mùa thu đến vội mang theo niềm nhớ
Dấu trong vùng ký ức mãi thâm nghiêm
Chút nắng vàng đùa vui trên cây cỏ
Rơi xuống làm xao xuyến vẽ bình yên*

*Những mùa thu sẽ bay về đâu nhỉ
Khi lòng người nhớ mãi một thu xưa
Như kỷ niệm theo đường dài dong ruổi
Cho ngày về tìm lại... bóng thu mưa !*

VÀNG BAY THU CHỚM

Vùng ký ức đã vàng bay thu chớm
Trời hạ thơm nồng ấm cũng ngàn xa
Ngồi ngó lại sắc vàng rơi một sớm
Chợt nhớ nhung kỷ niệm đã vui nhòa

Lòng tìm kiếm chút dấu yêu thất lạc
Ước mang về làm hành lý tương lai
Sao đời vẫn nơi phương trời xa khác
Ngày như đêm bóng tối đã dần phai

Đường lưu lạc biết về đâu hôm sớm
Như theo dòng nước gợn bóng thu xa
Đời trôi mãi lênh đênh không bờ bến
Nên nỗi buồn mãi miết vẫn buông sa

Vẫn ngồi ngó nỗi đời bên ngõ quanh
Mỗi chiều về bóng lạnh ngõ run bay
Tìm chút nắng của ngày xưa óng ánh
Thấp cho lòng cánh rộng để giắc say

Nhưng bóng tối cứ dần lan xuống ngõ
Như buông màn khuất lấp nẻo hư vô
Chuỗi đời vẫn mãi theo ngày khốn khó
Đang rơi chùng kỷ niệm lạnh hồn thơ

Thân lang bạt đã quen bao khó nhọc
Buổi xanh tình đâu còn nữa mà đau
Hãy ngồi lại ngắm trăng vừa mới mọc
Mong tìm nguồn an ủi của trời cao !

THƯƠNG BÓNG THU XA

*Thu lại đến thấp khung trời kỷ niệm
Chìm khuất xa trong ký ức nhạt nhòa
Tình đã trót trao người thời niên thiếu
Nên bây giờ nuôi tiếc cũng đành xa*

*Đường phượng vĩ đã úa màu hoại huyết
Tóc em bay lùa trắng thả nghiêng tình
Trong xa vắng ngấn ngơ hôn băng tuyết
Động nổi sâu rưng từng nét nguyên trinh*

*Nghe nhung nhớ đã xanh xao từ buổi
Thu trái vàng em cũng bỏ tình đi
Nghe trống vắng nơi hôn đây với tuổi
Mây vẫn bay hoa còn nở chu kỳ*

*Mùa thu đẹp nhưng buồn nên đời vẫn
Bay lang thang như chiếc lá rơi cành
Khi nắng nhạt theo chiều phai vợi vã
Nên đâu còn niềm yêu dấu ngày xanh*

*Tuy xa cách song quê nhà muôn thuở
Vẫn còn ghi trong ký ức lời nguyện
Mong trở lại với vòng tay rộng mở
Cho ân tình ngày xưa ấy còn nguyên*

*Thế cũng đủ đắp bồi ngày tháng quanh
Mai trở về biết còn hạnh phúc không ?
Được nhìn lại chuỗi ngày đan kỷ niệm
Mong hương xưa còn lại chút ghi lòng*

*Ngày tháng có thơm xanh lên mộng ước
Nguyện mai sau làm quà tặng cho đời
Dẫu cuộc lữ nổi trôi không đến được
Để kiếm tìm nguồn yêu dấu xanh trôi !*

NOI BÓNG THU QUA

*Thu rớt nắng trên hàng cây long nảo
Đường em về tà áo lộng theo mây
Con phố rộng chập chờn lên hư ảo
Bóng em xa trong cõi nắng thu gầy*

*Thành phố có những cây cao gió lộng
Có buổi chiều thả mộng xuống bên đời
Dưới lòng sông lung linh tà lụa mỏng
Vẫn xuôi dòng theo sóng nước chơi vơi*

*Nhớ thành phố có mưa chiều ướt áo
Có nắng vàng hong lại mái tóc xanh
Nơi anh đã dệt bao niềm yêu dấu
Nhưng vụng về để lạc mất trong anh*

*Ngày xa lắm không còn mong tìm lại
Nên đường về chừ một cõi riêng tây
Thành phố đó bây giờ không biết phải
Có còn chăng trong mộng của mai này*

*Nghe thao thiết khi không còn tìm được
Nhưng ngày về ước em vẫn chờ mong
Anh nguyện sẽ làm cánh chim ô thước
Bắc nhịp cầu nối lại kiếp long đong*

*Nhưng giờ vẫn nổi đời thân lang bạt
Tháng năm chờ thêm nặng gánh vai gầy
Lòng chợt nhớ kỷ niệm buồn muôn thuở
Buổi rưng lòng biết đến kiếp nào khuây*

*Thu còn rớt nắng vàng lên yêu mến
Hay đã chìm theo ngày tháng phôi pha
Anh mong đợi một ngày về sẽ đến
Lòng kiếm tìm kỷ niệm bóng thu qua !*

TRONG CỘI THU MƯA

*Ngoài đường trái lá vàng lên ngập lối
Ngồi nhìn qua khung cửa của thu mưa
Buồn trong mắt biết tìm đâu nguồn cội
Đời mãi trôi từng nhịp bước theo mùa*

*Xanh tóc trái mái chiều vui nắng quái
Xuống hư vô bóng lạnh buốt giấc đời
Trong mộng ngỡ trôi về cơn nắng ấm
Gió lên mùa cho thuyền mộng ra khơi*

*Ngày tháng vẫn rộng xa đường vô tận
Sao cuộc đời cứ quanh quẩn đâu đây
Ước mai thuyền gió lên tung cánh đầy
Kỷ niệm đầy trên từng ngón tay ngoan*

*Đời biết có về theo lòng mong muốn
Yêu thương còn vòng tay mở tình quê
Cho lời nguyện vẫn tròn như cái thưở
Mơ đoàn viên mong kịp đón người về*

*Vàng bay thấp gọi mùa thu dừng lại
Bao năm rồi hương trái biếc lòng xa
Thương tuổi dại dân trôi vào dĩ vãng
Ngày xanh ơi ! nay cũng phải chia lìa*

*Ngồi ngó lại bóng đời đang đổ xuống
Một phương trời xa lạ chẳng mến yêu
Như tiêm thức xoay theo làn gió cuốn
Kỷ niệm phai theo niềm nhớ không tên*

*Nhớ lại thưở êm đềm như giấc mộng
Đời đang bay trên cõi hạnh phúc gần
Lòng vẫn chạm bao mến yêu sót đọng
Sao đường về còn hằn dấu chia phân ?*

LẠC DẤU CHÂN THU

*Thu đem lá trái vàng đầy trước ngõ
Nỗi nhớ chừng yên ngủ giữa đời xa
Che chưa kín hôn buồn ngày xưa đó
Nên khung trời kỷ niệm đã phai pha*

*Ước hẹn cũ như vừa chao lòng nhớ
Buổi xa tình nghe buốt lạnh hôn đơn
Trời tháng tám xanh cao như cái thuở
Nắng thanh bình tô thắm lại non sông*

*Giờ cất bước lên đường đâu có thấy
Nỗi hoài mong cách biệt một quê nhà
Ngồi vẽ lại hương đời lên trang giấy
Như suối lòng sót đọng hạt châu pha*

*Trăng thu lạnh ươm vàng lên cỏ biếc
Phía sau vườn sâu rĩ bóng mây che
Lòng xa quá vượn dài theo nuối tiếc
Nỗi nhớ vừa khép lại bóng chiều quê*

*Thèm hơi ấm bếp chiều khi cảm thấy
Mẹ không còn nhóm lửa sưởi đôi tay
Vì hôn mẹ nương theo dòng nến chảy
Con theo chiều trôi dạt giữa trời tây*

*Ngày về biết cõi lòng còn mong đợi
Khi tuổi xanh đang héo úa thu vàng
Đời đời khác biết phương nào trở lại
Đã xa dần theo từng bước đi hoang*

*Xin cho mẹ vẫn tròn trăng tháng bảy
Vẫn xanh đầy hôn ấm giấc hoang vu
Ngoài xa quá nhịp đời đang trôi chảy
Nên đường về đã lạc dấu chân thu !*

MÙA THU GỎI BẠN

Bạn ạ, mùa thu lại trở về
Mấy thu rồi nhỉ ?..., sống xa quê ?
Muốn quên để sống, nhưng càng sống
Càng thấy than ôi ! ..., quá nã nê.

Bạn cũng như tôi đã đáp đền
Ân sông, nghĩa núi đã nhiều phen
Đến nay thua cuộc đành câm nín
Đành nén cho khô giọt lệ phiền !

Khi bước chân đi..., tôi đã đau
Bạn tôi chắc hẳn cũng ôm sầu
Đôi lần nghĩ lại lòng thương, hận
Biết thở nào qua những biển dâu ?

Dừng bước chân xa, chớm thu về
Nghe lòng thao thức nhớ thương quê
Từ khi thân phận người dân Việt
Khốn khổ trùng vây giữa bốn bề...!

Chắc bạn như tôi lắm cuộc say
Nghe đau thân phận, xót lưu đày
Đêm về rớt đặng đôi dòng lệ
Ngậm ngải cho qua cuộc lữ này!

Trăm đắng ngàn cay thật nã nê
Nghĩ mình đâu phải lạc đường mê
Nhưng sao vẫn thấy lòng thao thiết
Mỗi độ vàng rơi, bóng thu về...!

Đâu phải đòi tôi muốn thương vay
Nhưng khi thu trút lá heo may
Chợt nghe lòng muốn lên tâm sự
Vói bạn mong tìm chút nguôi khuây!

Trần Đan Hà

www.vietnamvanhien.net